

## TEKSTEN

### GLI AMANTI MORESCANO

Gli amanti morescano  
quivi siamo per dar diletto  
Morescando lo Spagnoletto.  
Tutti gioveni innamorati  
su la gamba lesti e garbati  
fatti in sù, fatti in giù  
ben trovati, cu cu ru cu!

Viva Amore con arco e strali  
il turcasso, la corde e l'ali.  
Viva Venere in compagnia  
e chi segue sua monarchia.  
Fatti in là, fatti in quà  
bona sera, fa la la la!

### O COMPAGNI D'ALLEGREZZA

O compagni d'allegrezza  
siam gionti in Cuccagna  
ove chi più lavora  
men guadagna!

Quest'è quel loco ameno  
fonte d'ogni piacer, mar d'ogni gioia  
d'ogni letitia pieno  
dove non esiste noia.

Siate lieti homai,  
scacciate i vostri guai  
e quanto ci resta  
viviamolo in festa!

### DECLAMATIE

Sti canzune e sti stramuottole poeteche  
che se fanno a Napole o tiempo de lo  
Carnevale. 'J, Magnefico Dottore senza  
dottrina, l'aggia aunate, e raccovete da din-  
to a monnezza abbascio a lo mercato. Pe'  
fa sbottà Sciorenza, Pisa, Siena e tutta la  
Toscana, m'è benuto dinto a lo chierecuo-  
ccolo d'auni ste quatto cazuncielle fatte a  
la 'nterlice e a la babbalà da cierte galan-  
tuommene de lo paese mio, esperti di cose

We dansen hier  
voor uw plezier  
de Spagnoletto op z'n Moors.  
Alle jonge geliefden, zo  
lenig en zwierig ter been,  
springen op, springen neer,  
in goed gezelschap, cu cu ru cu!

Leve Amor, zijn boog en pijlen,  
zijn koker, pezen en vleugels.  
Leve Venus en haar schare,  
en wie haar dient als koningin.  
Spring hierheen, spring daarheen,  
goedenavond, fa la la la!

O vrolijke metgezellen,  
we zijn nu in Luilekkerland,  
waar wie 't meeste werkt,  
het minst verdient!

Dit is die heerlijke plek,  
bron van alle plezier, zee van elke vreugde,  
van ieder geluk vervuld,  
waar sleur niet bestaat.

Verheug jullie maar,  
verdrijf jullie zorgen,  
zolang als het nog duurt,  
vieren we hier feest!

Dit zijn de liederen en dichterlijke rijme-  
larijen die we laten horen in Napels in  
Carnavaltijd. En ik, Weledelgeboren Heer  
zonder Leer, heb ze bij elkaar gescharreld  
en meegenomen van tussen de prullen op  
de markt. Om Florence, Pisa, Siena en heel  
Toscane te doen ontploffen heb ik het in  
mijn koppetje gekregen om dit stel liedjes  
te verzamelen, die zó uit de losse pols zijn  
neergekrabbeld door enkele nobele heren

aggraziate, concettose e saporitelle.  
'Ste struoppole, fatte da li napolitane  
a tiempe quanno n' c'era no poco cchiù  
d'alleria pe' 'sta cetà, e che non ce stavano  
cierte litterate sputasentenze che sen-  
z'avè no callo de sistema vonno mettere  
a sistema lo munno, stavano sperze ccà e  
llà, 'mmano a cierte pierde-jurnate che se  
stipano puro chello che cacano, e dicenno ca  
ogn'erva nata è bonna pe'nzalata.

L'autore nuoste, mperrò, non se potevano  
mai smacenare ca no journo o n'auto sti  
scartafacce, che'n tiempo e Carnevale se  
stampavano a fuoglie volante, se spenzava-  
no alla gente vascia mano e pe' le chiazze,  
non già a li letterummeche e dinto a li stu-  
die prubbeche, se leggevano da chi aveva  
tiempo da perdere pe' fà na resata a schiat-  
tarello, e po' lo mercante nce arravogliava  
lo ntrappo, lo speciale lo zuccaro e tutta  
la spezia, lo casadduoglio, la soppressata  
e la provola, lo sauzummaro l'alice salate  
e la tonnina, lo pescivendolo lo ttuonno e  
li fragaglie, e quaccuno, come la carta era  
frolla, se nne serveva pe' servietto de la  
vocca de lo stentino retto....

L'autore nuoste, dicevamo, non se pote-  
vano smancecare ca sti strammuolette  
carnevalische potessero scacarrà tutti li  
trionphi, li Carre, l'Ammascherate e tutte  
li Canti Carnevalische scritti a Scioienza  
'n tiempo de Don Ciccio Medici.

Ma, avasta! Ascoltate, ridite e stateve  
buono!

## YO ME SOY LA MORENICA

Yo me soy la morenica,  
yo me soy la morenica,  
yo me soy la morena.

uit mijn stad, kundig in al wat charmant,  
geraffineerd, en goed op smaak is.  
Deze dichtsels, geschreven door Napo-  
litanen toen er nog een beetje plezier te be-  
leven viel in deze stad, toen er nog niet van  
die hooggeleerde letterbrakers waren die  
geen greintje orde kennen, maar de hele  
wereld wel even op orde willen brengen,  
zwierven her en der rond, in de handen  
van lapzwansen die hun eigen schijt nog  
willen archiveren, en beweren dat van  
ieder kruid wel sla te maken valt.

Onze schrijvers, die hadden zich nooit  
kunnen voorstellen dat de velletjes, die in  
Carnavaltijd werden gedrukt als strooi-  
biljet, op een goede dag zouden worden  
rondgedeeld aan het volk op het plein, niet  
aan de pannelikkers in hun bibliotheken.  
Ze werden gelezen door wie ook maar een  
momentje had om eens een stevig potje te  
lachen, en daarna rolde de marktkoopman  
er zijn draperietjes in, de kruidenier zijn  
suiker en specerijen, de worstventer zijn  
kaas en salami, de handelaar in delicates-  
sen zijn zoute ansjovis en gerookte ma-  
kreel, de visboer zijn tonijn en sardientjes,  
en sommigen, gezien 't papier lekker zacht  
was, gebruikten het als servet voor hun  
mond daar beneden....

Onze schrijvers, zei ik dus, die hadden  
zich nooit kunnen voorstellen dat deze  
Carnavalsrijmen van onze triomfdich-  
ten, maskerades en Carnavalszangen,  
geschreven in Florence ten tijde van de  
grote Francesco de' Medici, zomaar omver  
zouden blazen!

Maar, genoeg nu! Luister, lach en vermaak  
jullie!

Ik ben het donkere meisje,  
ik ben de Moorse.

Lo moreno bien mirado  
fue la culpa del pecado,  
que en mi nunca fue hallado,  
ni jamas se hallara.

Soy la sin espina rosa,  
que Salomon canta y glosa,  
nigra sum sed formosa,  
y por mi se cantara.

Yo soy la mata inflamada  
ardiendo sin ser quemada,  
ni de aquel fuego tocada  
que a los otros tocara.

### **IN TOLEDO UNA DONZELLA VAG'E BELLA COME UN FIOR**

In Toledo una donzella vag'e bella come un  
fior.  
Che nott'e journ'afflitt'e mesta si lament'e  
piang' ogn'hor.  
Non so se è mal di testa o se gliè il mal  
d'amor.

La sua madr'ogn'hor le dice figlia mia che  
hai tu?  
Oimé miser'e dolente mi lament'e piang'  
ogn'hor.  
Non so se è mal di testa o se gliè il mal  
d'amor.

Voi tu figlia che io chiami medico per te  
curar?  
Non è quel che mio cor brama, madre mia,  
non far venir.  
Non so se è mal di testa o se gliè il mal  
d'amor.

Madre mia se tua mercé vuol guarir me de  
tal dolor,  
fai ch'io vegga il mio bel sole a chi ho dona-  
to il core.  
Non so se è mal di testa o se gliè il mal  
d'amor.

Donkerheid is, welbeschouwd,  
het gevolg van de zonde,  
waar ik geen deel aan heb,  
en nooit deel zal hebben.

Ik ben de roos zonder doornen  
waarvan Salomo spreekt en zingt,  
donker ben ik, maar bekoorlijk,  
altijd zal men voor mij zingen.

Ik ben de brandende braamstruik  
vlammend zonder te vergaan,  
onaangeroerd door ieder vuur  
dat anderen zal schroeien.

In Via Toledo woont een meisje, lieflijk  
en mooi als een bloem.  
Dag en nacht triest en treurig is ze, ze  
klaagt en huilt aan een stuk door.  
Ik weet niet of het hoofdpijn is, of  
hartezeer...

Haar moeder zegt steeds: mijn dochter,  
wat heb je toch?  
Ach, ellendig en droevig ben ik, ik klaag en  
huil aan een stuk door...  
Ik weet niet of het hoofdpijn is, of harte-  
zeer...

Zal ik, dochter, een dokter roepen om je te  
genezen?  
Dat is niet wat mijn hart begeert, moeder,  
roep hem niet.  
Ik weet niet of het hoofdpijn is, of  
hartezeer...

Moeder, als je meelij hebt en mij wil gene-  
zen van deze smart,  
zorg dan dat ik mijn zon zie, aan wie ik  
mijn hart heb geschonken.  
Ik weet niet of het hoofdpijn is, of  
hartezeer...

## DECLAMAZIONE

S'el ciel non dess'aita  
a far ogn'anno l'edera fiorita  
abbasteresti tu, donna gentile,  
con questa bocca, a far fiorir aprile.  
E si lo sol non desse  
il lume al mondo e da noi si ascondesse,  
abbasteresti tu ad incendiar mia mente  
con st'occhi belli di regina d'Oriente.

## E VORRIA SAPERE, DA TE, DA TE SIGNORA

E vorria sapere, da te, da te signora  
qual fu la causa ca m'annamuraje.  
E tu, e tu, e tu, e lo core mio si tu,  
tanto si bella ca m'annamoraje.

E vorria sapere da te, turca o mora,  
qual fu la causa ca m'annamuraje  
e e tu, e tu, e lo core mio si tu,  
tanto si bella ca m'annamoraje.

## DECLAMAZIONE

Il tempo si trasforma quando incontra  
amore  
è una pazzia dei sensi, una follia del core!  
Un giorno sembra un anno e un minuto  
sembra un giorno,  
ma in ogni caso, il tempo se ne va e non fa  
mai ritorno.

## ST' AMARO CORE MIO È DIVENTATO

St' amaro core mio è diventato  
un orologio di guai ch' ad ogni parte  
sona l'hore, li punt' anchor li quarte.

E la frezza che gira e mostra l'hore  
per mio destin è l'immagine bella  
d' una crudel che mi punge e martella.

Fiamma le rote e tormento le corde.  
li contrappesi sono la speranza  
ch' hora m' atterra, et hora al ciel m' inalza.

Als de hemel niet zou helpen  
om ieder jaar de klimop te laten bloeien,  
dan volstond jouw mond, lieflijke vrouw,  
om heel april in bloei te zetten.  
Als de zon zijn licht niet schonk aan de  
wereld, en zich voor ons verborg, dan  
volstonden jouw ogen van Oosterse vorstin  
om mijn geest in vuur en vlam te zetten.

Ik zou van jou willen weten, o vrouwe,  
hoe het toch komt, dat ik verliefd werd.  
En jij, en jij, en jij, mijn hart, dat ben jij,  
zó mooi ben jij, dat ik verliefd werd.

Ik zou van jou willen weten, Turkse of  
Moorse, hoe het toch komt, dat ik verliefd  
werd. En jij, en jij, en jij, mijn hart, dat ben  
jij, zó mooi ben jij, dat ik verliefd werd.

De tijd verandert, wanneer liefde op je pad  
komt,  
het is begoocheling van de zinnen, dwaas-  
heid van 't hart!  
Een dag lijkt een jaar en een minuut lijkt  
wel een dag, maar hoe 't ook zij: de tijd  
vliegt en komt nooit weerom...

Dit bittere hart van mij is geworden  
tot een uurwerk van smart, dat aldoo-  
r slaat: ieder uur, kwartier en minuut.

En de wijzer die draait en de uren wijst,  
dat is, zo wil het lot, de mooie beeltenis  
van een wrede dame die mij martelt en  
steekt.

De slingers zijn kwelling, de radertjes  
vuur, de gewichten zijn de hoop, die mij nu  
eens neerdukt, dan weer ten hemel voert.

E nella sfera di mia crudel vita,  
chiaro si legge e ved' a tutte l' hore  
come assencia è cagion del mio dolore.

### VURRIA CA FOSSE CIAOLA

Vurria ca fosse ciaola e ca vulasse  
a 'sta fenesta a dirte na parola,  
ma non ca me mettisse a la gaiola.

E tu da dinto subbeto chiammasse:  
'Viene Marotta mia, deh, viene Cola.'

Et io venesse et hommo returnasse,  
comm'era primmo e te truvasse sola,

E po' turnasse a lu buon sinno gatta,  
ca me ne scesse pè la cataratta,  
ma che na cosa me venesse fatta.

### I SARACINI ADORANO LO SOLE

Li saracini adorano lo sole  
e li turchi la luna col le stelle;  
et io adoro chisse trezze belle.

Li marenare quand'hanno fortuna  
chiammano per aiuto qualche santo.  
Et io te sol' invoco nel mio chianto.

Tutti li schiavi cercano e fuggire,  
e vorriano spezzare li catene.  
Et io ogn'hor mi lego e chiavo a tene.

Ognun che nasce stim'assai la vita,  
et io per vostr'amor la stimo poco.  
Et sol per voi morir mi pare un gioco.

### DECLAMAZIONE

Guarda de chi me ivi annammorare  
d'una che mai me mostra bona cera,  
facissemme una volta un dolce riso  
e po' i' moresse e iesse in paraviso

En op de wijzerplaat van mijn wrede be-  
staan is ieder moment duidelijk te zien en  
te lezen dat 't gemis de reden is van mijn  
verdriet.

Was ik maar een ekster, dan vloog ik naar  
je raam om je een woordje te zeggen...  
Maar je mag me niet in een kooitje stop-  
pen!

En jij zou meteen van binnen roepen:  
'Kom maar, vogeltje, toe maar, m'n lie-  
verdje!'

En ik zou komen, en weer mens worden,  
zoals ik eerst was, en ik zou je alleen treffen.

En dan zou ik een slimme kat willen  
worden, en langs een sluipteg weer ver-  
dwijnen, maar nadat ik van jou iets heb  
gekregen...

De Saracenen aanbidden de zon,  
de Turken de maan en sterren:  
maar ik aanbid jouw mooie vlechten.

Wanneer zeelui in een storm belanden,  
roepen ze een heilige aan om hulp: maar ik  
roep slechts om jou in mijn weeklacht.

Geen slaaf die niet probeert te vluchten,  
die niet zijn ketens wil verbreken:  
maar ik bind mij steeds aan jou vast.

Al wie geboren wordt, houdt van het leven,  
maar uit liefde voor jou hecht ik er niet  
aan: voor jou te sterven lijkt me slechts  
een spel.

Kijk eens aan op wie ik verliefd werd:  
een vrouw die me nooit eens welgezind is.  
Schonk ze me maar eens een zoet lachje,  
'k zou sterven en opstijgen naar 't para-

E quanto più me vede spantecare  
più s'engrandisce e più se sente fera  
sta lusinghera, sarracina, sta stranera.

## SI TE CREDISSE DAREME MARTIELLO

Si te credisse dareme martiello  
e c'aggia flatiello,  
ca faie la grann'e 'ncriccheme lo naso,  
va', figlia mia, va' ca marzo te n'ha raso!

Passaje lu tiempo ca Berta filava  
e ca l'auciello arava,  
e non sento d'Ammore o frezza o  
schamma, Spelata è Patria mò nun  
c'è cchiù mamma.

Và, c'hann'apierto ll'uocchie li gattille,  
so' scetate li grille,  
si nun ce sta speranz' a sti bellizze  
và spiezzate lu pere quanno 'mpizze.

Aggio puosto la mola de lu sinno  
né cchù me movo a zinno,  
e già conosco dalla fico l'aglio!  
A 'stu curtiello tuo cchiù nun me taglio!

## DECLAMAZIONE

Na donna che vo' bbene a dui guagliuni  
non le po' far contenti tutti dui.  
Cru cru canta la gruya  
alza lo pede e po' ne mostra dui.  
D'ogn'erba fati fascio all'enzallate  
e tutti stiamo scontenti e gabbate  
tu si, me pare, como la castagnia  
ch'è bella for' et dentro l'è magagnia.  
Chisso marito tuo, che ne voi fare?  
È brutt'e piccirillo e scontraffatto  
e va per strada come fusse matto.  
Lassalo, bene mio, lassalo annare  
non vedi c'ha la faccia commo gatto!  
Se non lo lassi mai sarrò contento  
e n'haveraggio un' hora de bon tiempo  
fin che te veggio appresso a sto scontiento.

dijs! En hoe meer ze me buiten zinnen  
ziet, hoe meer ze zwelt van trots, deze  
verleidelijke, Saraceence, uitheemse  
vrouw...

Als je dacht, me de dampen aan te doen,  
me te doen trillen van angst, wanneer je  
hooghartig je neus rimpelt: toe maar, m'n  
meisje, maart neemt je te grazen!

Vervlogen de gouden tijd, dat Bertha spon,  
en dat het vogeltje ploegde.  
Ik voel Amors vuur en pijlen niet meer:  
dat is voorgoed voorbij, en moeder is  
heen...

Kom, de katjes hebben de oogjes open,  
de sprinkhanen zijn ontwaakt.  
Als er geen hoop is op deze schoonheid,  
struikel dan maar, en breek je voet!

Ik heb mijn verstandskies ingedaan,  
en dans niet langer naar jouw pijpen:  
ik ken nu 't verschil tussen knoflook en  
vijg. Aan jouw mes snijd ik me niet meer!

## Declamatie

Een vrouw die twee mannen bemint,  
houdt geen van beiden tevreden.  
Cru, cru, zingt de kraanvogel,  
ze tilt haar poot op en toont er twee.  
Ze plukt even lief van ieder kruid,  
maar beiden komen we bedrogen uit.  
Voor mij ben jij net als een kastanje:  
mooi van buiten, rot van binnen.  
Die man van je, wat wil je daarmee?  
Hij is lelijk, klein van stuk en mismakkt,  
en gaat over straat als een dwaas.  
Verlaat hem, liefste, laat hem toch gaan,  
zie je niet dat hij een kattenkop heeft?  
Verlaat je hem niet, dan zal ik nooit  
gelukkig zijn, en geen moment zal ik me  
vermaken, zolang ik je samen zie met die  
brompot.

**DEH! LA MORTE DE MARITETO**

Deh! La morte de maritet' aspett'io  
e no, e no e per altro no.  
Ma mi dubito che nanzì me mor'io  
deh, quanto sei bella tu!  
Ma mi dubito che nanzì me mor'io  
deh, ch'io la vorria trovare,  
ma non la poss'asciar' accussì bella com-  
m'a te.

E tutto lo juorno sto addonocchiato  
e no, e no e per altro no.  
E ca Dio me lev' a nanzì sto scurore,  
deh, quanto sei bella tu!  
Ma mi dubito che nanzì me mor'io  
deh, ch'io la vorria trovare...

E se tu te marite e tu non te pigli mene  
e no, e no e per altro no.  
En capo de lo anno vedova te veggio,  
deh, quanto sei bella tu!  
Ma mi dubito che nanzì me mor'io  
deh, ch'io la vorria trovare...

**TU SAI CHE LA CORNACCHIA**

Tu sai che la cornacchia ha questa usanza  
che quando canta sempre dice crai.  
Crai, crai.  
Tu perzì così mi fai donna scortese,  
che dai bone parole e tristi attese.

Aucello ca prommitte la speranza  
e le promesse sue n'attende mai.  
Crai, crai.  
Tu perzì così mi fai donna scortese,  
che dai bone parole e tristi attese.

Tu sei, madonna, a quessa somiglianza  
sempre me dice: Aspetta ch'averai.  
Crai, crai.  
tu perzì così mi fai donna scortese,  
che dai bone parole e tristi attese.

Sai come disse Pinta ad Cramosina:  
'Megli' hoggi l'ovo che crai la gallina.'  
Crai, crai.

Ach! Ik wacht op de dood van je man,  
nee, nee, en niets anders!  
Maar ik twijfel, of ik eerder zal sterven,  
ach, wat ben je toch mooi!  
Maar ik twijfel, of ik eerder zal sterven,  
ach, ik zou haar willen vinden,  
maar er is niemand zo mooi als jij...

Ik lig de hele dag op mijn knieën,  
nee, nee, en niets anders!  
Laat God me van dit duister bevrijden,  
ach, wat ben je toch mooi!  
Maar ik twijfel, of ik eerder zal sterven,  
ach, ik zou haar willen vinden...

En als je trouwt, en niet kiest voor mij,  
nee, nee, en niemand anders!  
Dan zul je met Nieuwjaar weduwe zijn,  
ach, wat ben je toch mooi!  
Maar ik twijfel, of ik eerder zal sterven,  
ach, ik zou haar willen vinden...

Je weet dat de kraai de gewoonte heeft,  
wanneer hij zingt altijd te zeggen: Crai!<sup>1</sup>  
Morgen, morgen.  
Jij doet net zo, onhebbelijke vrouw,  
vol mooie praatjes en valse beloftes.

Het is een vogel die hoop voorspiegelt,  
maar zijn beloftes nooit waarmaakt.  
Morgen, morgen.  
Jij doet net zo, onhebbelijke vrouw,  
vol mooie praatjes en valse beloftes.

Mijn vrouwe, jij bent net als de kraai,  
altijd zeg je me: 'Wacht, je zal krijgen.'  
Morgen, morgen.  
Jij doet net zo, onhebbelijke vrouw,  
vol mooie praatjes en valse beloftes.

Je weet, zoals Pinta zei tot Cramosina:  
'Liever nu een ei dan morgen een kip.'  
Morgen, morgen.

Tu perzì così mi fai donna scortese,  
Che dai bone parole e tristi attese.

## MI FAI MORIRE

Mi fai morire quando che tu mi fai la  
scorucciato.

Non saccio ne ch' hai, ne che voi, ne  
c'avesti scaccioso, sdignosiello!

Se t'haggio dato la vita, lo core,

Bocca di zuccharo, caro mio amore!

A chi ti serv' hormai!

Tante tringole, mingole, fringole,

tu me ne fai.

Se t'amo tanto, sempre t'amerò e t'haggi'  
amato.

Perché me ne di, me ne sai, me ne mostri  
tanto crudele!

Se t'haggio dato la vita lo core,

Bocca di zuccharo, caro mio amore!

A chi ti serv' hormai!

Tante tringole, mingole, fringole,

tu me ne fai.

## DECLAMAZIONE

Si vedrà prima l'acqua tornar sasso  
e'l sasso giel' e la cera diamante.

Si vedrà il cigno corbo diventare

l'aquila nibbio e la neve bruciare.

Si vedrà al mezo giorno notte oscura

et l'acqua de lo mare disseccare.

Si vedrà il piano monte diventare

e l'aspri monti per l'aria volare,

prima ch'io donna mi lassi de t'amare.

## O VEZZOSETTA DALLA CHIOMA D'ORO

O vezzosetta dalla chioma d'oro,  
dolce ristoro d'ogni mio tormento,  
deh, fa contento il mio grave martire,  
o vezzosetta, non mi far morire!

Jij doet net zo, onhebbelijke vrouw,  
vol mooie praatjes en valse beloftes.

<sup>1</sup> In het Napolitaans betekent 'crai', het geluid van de  
kraai, eveneens 'morgen'.

Ik ga te gronde wanneer je zo boos  
tegen me doet,  
wat heb je toch, wat wil je, waarom jaag je  
me misnoegd weg?

Ik heb je toch mijn leven,

mijn hart gegeven,

suikermondje, mijn allerliefste!

Waar dient dit toe?

Je ratelt en babbelt maar wat tegen mij.

Ik bemin je, heb je altijd bemind,  
zal je altijd beminnen.

Waarom is alles wat je tegen me zegt en  
doet zo wreed?

Ik heb je toch mijn leven,

mijn hart gegeven,

suikermondje, mijn allerliefste!

Waar dient dit toe?

Je ratelt en babbelt maar wat tegen mij.

## Declamatie

Eerder zie je water veranderen in steen,  
steen in ijs en was in diamant,  
eerder zie je de zwaan een raaf worden,  
de adelaar een valk, eerder zie je sneeuw  
branden, zwarte nacht vallen op klaarlich-  
te dag, eerder zie je de zee opdrogen,  
de vlakte verworden tot bergrug, de stijle  
bergen door de lucht vliegen, dan dat ik,  
vrouwe, ophoud je lief te hebben.

O bekoorlijk meisje met je gouden lokken,  
zoete troost voor al mijn kwelling,  
breng vreugde in mijn bitter lijden,  
bekoorlijk meisje, laat me niet sterven!



O ritrosetta ch'hai sì bello il seno,  
deh, fa sereno il mio dolente stato,  
e fa felice il mio grave martire,  
o ritrosetta, non mi far morire!

O giovinetta dalla bella mano,  
non far ch'invano io spenda la mia fede,  
ma dà mercede al mio grave martire,  
o giovinetta, non mi far morire!

O sdegnosetta ch' hai sì crudo il core,  
o mai d'ardore il tuo bel seno accendi,  
e dolce rendi il mio grave martire,  
o sdegnosetta, non mi far morire!

O bella figlia del soave riso,  
volgimi il viso ormai dolce e pietoso,  
e dà riposo al mio grave martire,  
o bella figlia, non mi far morire.

### 'STO CORE MIO

'Sto core mio se fosse di diamante,  
sarria spezzato per tanto dolore,  
quanto ne provo e sent' a tutte l'hore.

Et ben ch'afflitto sia più ch'altro amante  
tenga dolente e sconsolato il core,  
pur non li manca spiro nè vigore.

### DECLAMAZIONE

Amara vita è quella degl'amanti  
viveno sempr' in piant' e acerbe pene  
fra lacci, dardi, strali, fiamm'e catene.

Hanno un dolore occulto in mezzo al core  
che li consuma. Vedete che sorte!  
portan'al viso maschere di morte.

Servon i mesi fidelmente e gl'anni  
e poi si trovan con le mosche in mano.  
Dio ne scampi ogni fidel christiano!

Fatti li fatti toi, ca l'o provato  
che meglio è sulo che mal'accompagnato.

O schuchter meisje, met je mooie boezem,  
breng mijn droef gemoed tot bedaren,  
en maak mijn bitter lijden tot geluk,  
schuchter meisje, laat me niet sterven!

O jong meisje met je mooie handen,  
laat me niet vergeefs mijn trouw verspil-  
len, maar heb mededogen met mijn bitter  
lijden, jong meisje, laat me niet sterven!

O hoogmoedig meisje, met je wrede hart,  
laat passie in je mooie borst ontvlammen,  
en maak mijn bitter lijden zoet:  
hoogmoedig meisje, laat me niet sterven!

O mooi meisje met je lieve lach,  
laat me je gezicht zien, nu zoet en mild,  
en schenk rust aan mijn bitter lijden,  
mooi meisje, laat me niet sterven!

Dit hart van mij, zelfs al was het van dia-  
mant, zou nog splijten door een verdriet  
zo groot, als ik voortdurend moet lijden en  
voelen.

Al ben ik meer ontredderd dan andere  
minnaars, en is mijn hart ontoestbaar  
bedroefd, het is toch niet verstoken van  
kracht en bezieling.

Bitter is 't leven voor hen die verliefd zijn,  
altijd leven ze met tranen en stekende  
pijn, tussen strikken, vlammen, pijlen en  
ketens.

Zij dragen verborgen verdriet in hun hart  
dat hen verteert. Zie toch wat een lot!  
als een doodsmasker is hun gelaat...

Trouw dienen ze de jaren en maanden,  
om uiteindelijk met lege handen te staan.  
Dat God iedere christen hiervoor behoeft!

Houd het bij jezelf: ik heb ondervonden  
dat je beter alleen bent dan in slecht gezelschap.

## SI LI FEMMENE PURTASSERO LA SPADA

Si li femmene purtassero la spada,  
tristo chill' ommo ca vulesse bene  
a donna ca lu cor crudele tene.

Pecché'n sulo lu turmentarria  
colli bellizze ma co' la spada ancora,  
mille ferite le darria ogn'hora.

E ne saccio una ch'è tanto crudele  
ca si uno la guardasse diciarria:  
pecché me guardi? E po' l'accidarria.

Fors'è buono, ca nun portano ll'arme,  
ma chianellett'e trezze e verdicate  
pe' ffa' murire mille 'nnammurate.

### DECLAMAZIONE

Con degne reverenzie & belli inchini  
verso l'uscita or è ben ch'io m'accompagni  
seguito da li musici che, fieri paladini,  
di questo mio cantar furon complici e  
compagni.

Ma prima di partire  
vi voglio far udire  
una mia frivolezza  
scritta per sto tempo d'allegrezza.

Come sapete a Carnevale  
ogni scherzo e lazzo vale  
ed è tempo ch'io vi legga un testo senza  
eguale  
LO TESTAMENTO DE LO CARNEVALE!  
Io leggo e voi ascoltate:

Lascio che il corpo mio sia atterrato  
dentro de l'hosteria di Balzano,  
e che dentro là non sia levato  
sino a che non sarà l'anno venuto.  
voglio vicino a lui sia preparato  
la robba grassa a suono di liuto,

Als vrouwen een zwaard droegen,  
ongelukkig de man, die verliefd zou wor-  
den op een vrouw met een wreed hart.

Want niet alleen zou haar schoonheid  
hem kwellen, maar ook haar zwaard:  
duizend slagen zou ze hem  
toebrengen!

Ik ken een vrouw, die zo wreed is,  
als je maar naar haar kijkt zou ze zeggen:  
Wat kijk je naar me? En dan zou ze je  
doden.

Misschien maar goed, dat ze geen wapens  
dragen, maar muiltjes, mooie lokken en  
edelstenen, om zo duizend minnaars te  
doen sterven.

### *Declamatie*

Nu is het tijd dat ik mij onder fraaie  
buigingen en plechtige reverences naar de  
uitgang begeef, gevolgd door de muzikan-  
ten, trotse paladijnen, die handlangers en  
metgezellen waren bij mijn zang.

Maar voor ik vertrek,  
wil ik jullie nog één frivoliteit  
van mij laten horen,  
geschreven voor deze vrolijke tijd.

Zoals jullie weten, mag met Carnaval  
iedere grap en gekheid van stal.  
Ik lees nu een tekst voor die zijn weerga  
niet kent:  
dit is het CARNAVALSTESTAMENT!  
Ik lees, en jullie: luister!

Laat mijn lichaam begraven worden  
in het drinklokaal van Balzano,  
en 't mag daar pas worden weggehaald  
wanneer er een vol jaar verstreken is.  
Vlakhij wil ik dat er wordt gezorgd  
voor goed vet eten en voor luitgetokkel,

Acciò che la carne mia non sia per esca,  
e li vermi non faccian la moresca.

Ai commedianti lascio giuochi e feste,  
e palchi, scene, maschere e soggetti,  
ma che fossero, vorrei, l'opere oneste,  
e nei teatri e in tutto circospetti.  
Agli architetti lascio squadri e seste;  
ai pittori pennelli, olio e quadretti  
ed un cervello fatto in modo tale  
che si stimi assai più di quel che vale.

Lascio ai poeti canzoni e sonetti,  
sistine con ottave e madrigali,  
e che alzin le lor rime fino ai tetti,  
buoni, cattivi, comuni ed uguali.  
Alli musici lascio arie e mottetti,  
tuoni, battute, fughe ed altri tali,  
il contrapunto; e a chi cantar non sa,  
lascio le note ut, re, mi, fa, sol, la.

Ecco che già ho finito il Testamento,  
nel quale ho compartito il bene e il male,  
il riso il pianto, l'affanno e lo stento,  
li debiti, le spese e il capitale,  
la gioia, l'allegrezza ed il contento,  
il saporito e quel che non ha sale.  
A chi gli piace lecchi, alla buon hora!,  
e a quel che non gli piace, sputi fuori!

zodat mijn vlees geen aas wordt,  
en de wormen de moresca dansen.

De komedianten laat ik feest en spel na,  
toneel, maskers, scènes en verhalen,  
En ik zou willen dat het eerlijk werk is,  
vol decorum, in 't theater en daarbuiten.  
De architecten laat ik passers en liniaal,  
de schilders penselen, verf en doeken,  
en een hersenpan die zó is gemaakt,  
dat men zich méér voelt dan hij waard is.

De dichters laat ik sonnetten en zangen,  
sextetten, octaven en madrigaal:  
dat hun rijm maar tot het dak mag stijgen,  
goed, middelmatig, slecht of banaal.  
De muzikanten laat ik aria's en motetten,  
de tonen, maten, fuga's, en zo meer,  
het contrapunt; en aan wie niet kan zingen  
laat ik de noten, van re, mi, fa, sol, la.

Kijk, mijn Testament loopt al ten einde,  
waarin ik goed en kwaad heb gedeeld,  
lachen en tranen, ellende en zorgen,  
de schulden, de kosten en het kapitaal,  
de vreugde, vrolijkheid en blijdschap,  
wat zouteloos en wat goed gekruid is.  
Wie 't bevalt, tast toe, op je geluk!  
Wie 't niet bevalt, spuugt het maar uit!

[Vertaling: Marjolein van Zuylen]